

Од геј-брака до педофилије

У ЕКОНОМСКИ и социјално ојаћеној Србији, поједине партије жељне новца и седишта у парламенту подржавају озакоњење бракова између хомосексуалаца, лезбијки и трансвестита.

Већ неколико година су усахли страни фондови, па је и финансирање невладиних организација делом пребачено на терет оно мало запослених у Србији, дакле на буџет. Странци још дају политичку подршку, али и паре за промоцију ЛГБТ и наравно за смештај имиграната. Сада имају и странке које се залажу за наставак промене српске свести и закона. Србија је и по томе део Запада, коме тежи.

Наиме, и у Европској унији и у САД већина становништва лишава се све више разних права (да протестује, да има право на сигурније радно место и слично). Да су људи све неравноправнији како у Европи тако и у свету, очито је и према подацима британске организације ОХФAM, која је маја ове године објавила податак да свега 80 особа поседује једнак иметак као и 3,5 мили-

јарди мање имућних људи.

У формално демократским земљама, из деценије у деценију, част изузецима попут Исланда, смањује се број ствари о којима народ на изборима или на референдуму може да одлучује. Уместо одлучивања народа све више је гарантованих права, институција независних од народне воље и наравно лобија који штите управо интересе оних осам-

” *Логичан след је и захтев да хомосексуалци усвајају децу*

десеторо и још десетак хиљада најбогатијих.

Животни стандард је објективно све нижи, права радника су на Западу боља него у Србији али се и тамо све брже смањују, упоредо са све мањом слободом говора и ширењем подручја "политички коректног". Још је Аристотел увидео, а више од 20 векова касније Маркс разрадио исто, да они који не поседују ништа, суштински немају права као грађани. Таквих је све више.

Међутим, ако се политичари не баве заштитом

права запослених, социјално угрожених Срба, Мађара или муслимана, њих интересују гејеви, лезбијке и трансвестити. Велике корпорације и групе људи које су до пре двадесетак година и јавно сматране перверзним, стичу све већа и новија права. Једна од тих група су ЛГБТ особе.

По предвидљивом сценарију, од захтева да се у Београду сваке године изводи

марш ЛГБТ лобиста, симпатизера и практиканата, дошло се до захтева за легализацију тзв. истополних бракова.

Ако се то допусти, логичан след, какав се већ дешава се на Западу, а којем напредне елите теже, јесте право на усвајање деце - јер природно их не могу добити. Иако се и поједини гејеви противе томе да деца одрастају са двојицом тата или мама, или пак неким особама које не умеју да идентификују сопствени пол, такви су крај-

нути и јавно осуђени, попут модних креатора Долчеа и Габане. После захтева за децом, уследиће захтеви за полигамију и легализацију педофилије.

Већ данас у појединим ЛГБТ организацијама вођство врши притисак на чланове да прихвате педофилију, тј. секс одраслих и деце (!) као нешто нормално. Прво они то треба да прихвате, да преобразе додатно своју свест, а онда да исто проповедају нама.

Борба за брак као заједници мушкарца и жене, што је једино од Бога благословено, јесте и борба да се не дозволи даље обесмишљавање вредности на којима почиња не само српско, него и свако друго друштво, а то је борба против педофилије која је промовисана од краја 1940. од многих који су се залагали за промену односа према ЛГБТ особама.

Неки политичари у стању су само да усвајају права која им дошапну лобији великих корпорација, а ти лобији већ дуго подржавају рушење породице и јавног морала. За вапаје већине ту нема ни слуха ни разумевања.